

Dosarul nr. 1-54/2026
1-26023930-26-1-27022026

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

17 aprilie 2026

or. Rîșcani

Judecătoria Drochia
sediul Rîșcani

Instanța de judecată în componența:

Președintele ședinței, judecător

Grefier

Cu participarea:

Procurorului în Procuratura Drochia oficiul Rîșcani

Avocatului

Inculpatului

Sergiu Godorogea

Tatiana Melnic

Aliona Frunză

Victor Rusu

Denis Stan

a judecat, în ședință de judecată publică, **cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală**, cauza penală de învinuire a lui

Stan Denis ***** –

născut la *****, IDNP *****, originar din mun. Chișinău, domiciliat în *****, raionul Rîșcani, studii medii, de naționalitate moldovean, concubinaj, supus serviciului militar, neangajat în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, anterior judecat:

- Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 14 mai 2019, în baza art. 371 alin. (1), 217 alin. (3) lit. e), 84 alin. (1) din Codul penal, i s-a stabilit pedeapsa definitivă de 1 an și 6 luni închisoare. Conform art. 90 din Codul penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pentru o perioadă de probațiune de 2 ani;

- Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central, din 27.02.2025, în baza art. 2641 alin. (1) CP, stabilindu-se pedeapsa sub formă de 180 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport,

în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal al RM, _

Termenul de examinare a cauzei: 27 februarie 2026 – 17 aprilie 2026.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța de judecată,

A constatat:

Stan Denis *****, la 17 ianuarie 2026, aproximativ la ora 13:30, aflându-se în nemijlocita apropiere a automobilului de serviciu al poliției, de model „Skoda Octavia”, cu numărul de înmatriculare „*****”, parcat pe acostamentul traseului M-5, în regiunea sensului giratoriu Glodeni, pe segmentul aferent raionului Rîșcani, acționând intenționat, știind cu

certitudine că angajata Direcției Patrulare „NORD” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI al Republicii Moldova Țurcanu Marinela se afla în exercitarea funcției și, potrivit prevederilor art.123 alin. (2) din Codul penal, este persoană publică, având calitatea de agent constator și, în virtutea funcției deținute, exercita sarcina de a efectua măsuri de prevenire și de constatare a infracțiunilor și contravențiilor atribuite conform legii, ignorând cerințele legale ale acesteia de a nu-i oferi careva recompense ilicite, urmărindu-și intenția sa criminală, folosind cuvinte și gesturi, i-a propus și, ulterior, prin plasarea pe bancheta pasagerului din față a automobilului de serviciu, i-a dat angajatei de poliție Țurcanu Marinela, mijloace bănești ce nu i se cuvin, în sumă de 200 lei, pentru ca aceasta să nu-și îndeplinească obligațiile de serviciu și să renunțe la documentarea contravenției prevăzute de art. 231 alin. (3) din Codul Contravențional, comise de dânsul.

Prin acțiunile sale intenționate, Stan Denis ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal – coruperea activă, manifestată prin oferirea și darea, personal, unei persoane publice, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției.

În ședința de judecată, inculpatul **Stan Denis *******, care, până la începerea cercetării judecătorești, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, și-a recunoscut vina, nesolicitând administrarea de probe noi, prin cerere scrisă, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Procurorul Frunză Aliona și avocatul Victor Rusu au susținut cererea înaintată de inculpat.

Constatînd, că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului, instanța a admis cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută în **art. 364¹ Cod de procedură penală**, pe baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

*Inculpatul Stan Denis ******, fiind audiat în cadrul examinării cauzei, chestionat sub jurământ în conformitate cu art. 108 și 364¹ Cod de procedură penală, vina în săvârșirea acțiunilor ilegale a recunoscut-o integral, declarând că, la data de 17.01.2026 a plecat cu concubina Russu Doina la Cimișlia cu automobilul de model ”Opel Astra”, de culoare roșie, numărul de înmatriculare nu îl ține minte. La volanul automobilului se afla concubina. La revenire înapoi concubina sa simțit rău și a tras pe dreapta. Concubina are 2 copii minori care se aflau acasă în ***** , r-nul Rîșcani și se grăbeau. A condus ultimul automobilul aproximativ 3 km, fără a deține permis de conducere. A stopat pe dreapta când a observat o mașină a poliției cu girofarul și când poliția ia stopat, a spus că au văzut cum ultimii s-au schimbat cu locurile. Pentru a nu fi întocmit proces-verbal în privința sa și a concubinei a propus colaboratorilor de poliție suma de 200 lei. Domnul polițist nu au luat bani, dar a spus să vorbească cu colega care se afla în mașina de serviciu. Apropiindu-se de aceasta și a pus 200 lei împreună cu documentele pe bancheta din dreapta. În timpul când a dat bani i s-a comunicat că a fost filmat și o să ducă mașina la parcare specială pentru că a dat mită.

La întrebările avocatului Rusu Victor a declara că, se căiește de cele săvârșite. Are la întreținere 2 copii al concubinei și concubina este însărcinată. Familia o întreține doar dânsul. La data de 18.01.2026 a avut incendiu în urma căruia a ars trei odăi a casei.

Vina inculpatului Stan Denis ***** *de coruperea activă, manifestată prin oferirea și darea, personal, unei persoane publice, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției*, se confirmă și prin următoarele probe examinate în ședința de judecată, administrate la urmărirea penală,

- Declarațiile martorului Țurcanu Marinela (f.d. 15-16);

- Declarațiile martorului Apreutesei Mihail (f.d. 17);
- Declarațiile martorului Russu Doina. (f.d. 39-40);
- Procesul-verbal de cercetarea la fața locului, din 11.01.2026 (f.d. 8-11);
- Procesul-verbal de examinare a obiectului, din 29.01.2026, în care sunt reflectate rezultatele examinării înregistrărilor video (f.d. 36-38);
- Procesul-verbal de predare-primire a mijloacelor bănești spre administrare, din 26.01.2026 (f.d. 34).

Prin ansamblul de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța consideră că vinovăția inculpatului *Stan Denis ****** a fost dovedită integral.

Potrivit art. 101 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Cu referire la elementele constitutive ale infracțiunii incriminate inculpatului *Stan Denis ****** prin rechizitoriu, instanța de judecată reține, că *obiectului juridic special*, a adus un prejudiciu relațiilor sociale privind buna desfășurare a activității de serviciu a persoanelor publice, în speță – angajaților INSP. Cerând persoanelor publice corectitudine și probitate în îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, legea le asigură acestora, în același timp, o protecție eficientă împotriva actelor de corupere, la care ar putea fi expuși. Infracțiunea de corupere activă este lipsită de obiectul material.

Vorbind de *latura obiectivă* a infracțiunii, explică că, elementul material al acesteia poate fi realizat prin trei modalități normative, toate fiind alternative:

- 1.Promisiunea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă;
- 2.Oferirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă;
- 3.Darea personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia.

Astfel, cazul examinat cuprinde toate cele trei modalități, prin care s-a realizat coruperea activă.

Săvârșirea coruperii active prin promisiune cuprinde angajamentul, făgăduiala, obligația pe care și-o asumă persoana particulară față de persoana publică de a-i remite în viitor, într-un termen determinat sau fără termen, bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin. Promisiunea poate lua mai multe forme: verbală, în scris, prin mijloace de telecomunicații, etc.. Promisiunea poate fi expresă sau implicită, ori abuzivă. Este important de reținut că, chiar dacă cele promise nu sunt determinate cantitativ ori calitativ, promisiunea trebuie să fie serioasă și reală.

Pentru existența infracțiunii de corupere activă în varianta promisiunii, indiferent de modul în care a fost făcută, această promisiune trebuie să ajungă la cunoștința persoanei publice, care se supune coruperii, dar nu are relevanță însușirea ei pe deplin de către persoana publică. Promisiunea nu implică neapărat actul corelativ al acceptării, ea fiind în principiu, un act unilateral al celui care promite (corupătorului).

Oferirea înseamnă o propunere însoțită de prezentarea obiectului coruperii sau punerea lui (a obiectului) la dispoziția funcționarului corupt. Oferta trebuie să pornească din inițiativa particulară, să fie voluntară și spontană. Oferta trebuie să fie reală și să se materializeze într-o

acțiune a celui care corupe activ persoana publică. Ca și în cazul promisiunii, la oferirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, nu are semnificație faptul primirii ofertei, fiind suficientă înaintarea ei de către corupător. În cazul în care persoana publică respinge oferta, nu are loc infracțiunea de corupere pasivă, realizându-se însă, fapta de corupere activă.

Darea constă în acțiunea corupătorului de a înmâna, a preda celui corupt bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă. Ea implică, în mod necesar, acțiunea corelativă a celui corupt de a le primi. Este indiferent dacă, aceste bunuri au fost date din propria inițiativă sau cedând la solicitările funcționarului. Nu interesează săvârșirea coruperii active dacă *darea* are ca efect un transfer de proprietate valabil. Actul infracțional de *dare*, poate fi realizat personal de făptuitor, adică direct sau prin mijlocitor (intermediar) – indirect, fapt care nu are relevanță pentru existența infracțiunii de corupere activă. Pentru existența acestei infracțiuni este suficientă activitatea de transmitere a bunurilor, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, fără a fi necesară și îndeplinirea actului pentru care s-au dat aceste valori.

În paralel menționez că, pentru existența infracțiunii în cauză nu este relevant faptul dacă, persoana publică a acceptat sau refuzat promisiunea sau oferirea, întrucât infracțiunea **se consumă odată cu acțiunea de predare, înmânare a avantajului material**. De asemenea, pentru existența infracțiunii de corupere activă, nu este necesar ca *darea* de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, să fi fost urmată de realizarea scopului urmărit de corupător, în latura obiectivă a infracțiunii nu intră existența unui beneficiu pentru corupător. În situația în care valorile propuse nu au fost luate, acțiunile corupătorului urmează a fi calificate ca tentativă de corupere activă.

Pentru întregirea laturii obiective a acestei infracțiuni, este necesară îndeplinirea unor condiții concomitente, ce și s-a întâmplat în cazul lui *Stan Denis ******, și anume:

- Promisiunea, oferirea sau *darea* să aibă ca obiect bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, stipulate în textul normativ al art.325 din Codul penal – corupere activă.

- Bunurile, serviciile, privilegiile sau avantajele sub orice formă, să fie necuvenite, să nu fie datorate în mod legal, deci să aibă caracter de retribuție, adică să constituie plata sau răsplata în vederea efectuării unui act determinat, arătat în mod explicit.

- Acțiunea pentru a cărei îndeplinire, neîndeplinire, grăbire sau întârziere, subiectul activ dă bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, să țină de obligațiunile de serviciu ale persoanei publice ori să fie contrar acestor îndatoriri.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) din Codul penal, se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă, adică, făptuitorul își dă bine seama că bunurile, serviciile, privilegiile sau avantajele sub orice formă, pe care le dă unei persoane publice, nu i se cuvin acestuia, ci reprezintă o retribuție pentru a-l determina fie să îndeplinească sau nu, să grăbească sau să întârzie o acțiune, fie să încalce îndatoririle de serviciu și urmărește să o realizeze în scopul arătat, creând prin aceasta, implicit, o stare de pericol pentru buna desfășurare a activității de serviciu.

Subiectul activ al coruperii active nu este determinat, putând fi orice persoană, care îndeplinește condițiile generale – vârsta de 16 ani și responsabilitate.

Subsidiar, constat faptul că, învinuitul *Stan Denis ****** întrunește calitatea necesară de *subiect al infracțiunii*, conform art.21 din Codul penal.

Consumarea infracțiunii cercetate are loc instantaneu, în momentul săvârșirii acțiunii tipice – de promitere, oferire sau *dare* de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă,

incriminate prin art.325 din Codul penal. Infracțiunea se consideră consumată chiar și atunci când cel corupt a luat numai o parte din ofertă.

Potrivit art.325 alin.(6) din Codul penal, persoana care a promis, a oferit sau a dat bunuri ori servicii enumerate la art.324, este liberată de răspundere penală dacă acestea i-au fost extorcate sau dacă, persoana s-a autodenunțat neștiind că organele de urmărire penală sunt la curent cu infracțiunea pe care a săvârșit-o.

În concluzie, instanța de judecată a constatat cu certitudine în baza probelor administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, că inculpatul *Stan Denis ****** a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod Penal cu indicii de calificare: *coruperea activă, manifestată prin oferirea și darea, personal, unei persoane publice, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției.*

La determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cât și prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. art. 7, 75 – 88 ale Codului penal, și anume gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea.

Conform art.61 alin.(1) Cod penal se indică, că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Conform art.61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Asa dar, potrivit art.7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

În acord cu art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o *pedeapsă echitabilă* în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform art.75 alin.(2) Cod penal, instanța de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura scopul pedepsei.

Concomitent, instanța menționează că recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să-i fie acordată o dublă valență juridică.

În conformitate cu prevederile art. 76 alin. (1) lit. f) din Codul penal, în acțiunile lui *Stan Denis ******, nu a fost stabilită circumstanța care atenuază răspunderea penală.

În acțiunile inculpatului, potrivit materialelor dosarului, ca circumstanțe agravante prevăzute de art.77 CP RM nu sunt stabilite circumstanța care agravează răspunderea penală.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanța de judecată ia în considerație că, inculpatul *Stan Denis ****** a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea comisă de către inculpatul *Stan Denis ****** este calificată ca „ușoară”.

Cu referire la personalitatea inculpatului *Stan Denis ******, instanța de judecată reține că, dânsul anterior a fost atras la răspundere penală (f.d. 46).

În temeiul art. 8 Cod Penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

La caz, pornind de la natura și gravitatea faptelor comise, care este catalogată ca una mai puțin gravă, în contextul circumstanțelor reale de săvârșire a infracțiunii și a celor personale ale inculpatului, ținând cont de scopul pedepsei, instanța de judecată consideră, că în privința inculpatului *Stan Denis ****** poate fi aplicată pedeapsa sub formă de **amendă**, având în vedere inclusiv prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, care statuează, că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Determinând felul pedepsei, instanța de judecată consideră necesar de a stabili cuantumul pedepsei.

În acest sens, analizând materialele dosarului instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală. Prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru speță au incidentă prevederile art. 80¹ alin. (1) Cod penal.

În conformitate cu art. 80¹ alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Practica judiciară constantă statuează, că prin sintagma „*limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială*” legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul în care este amendă sau închisoare, se reduce cu o pătrime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpaților.

Astfel, inculpatul *Stan Denis ****** beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă sub formă de amendă și închisoare, în temeiul art. 80¹ alin. (1) Cod penal. Respectiv, noile limite ale pedepsei sub formă de închisoare și amendă, care sunt pasibile aplicării față de inculpatul *Stan Denis ****** pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute la art. 325 alin.(1) Cod penal.

Din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, instanța consideră că pedeapsa lui *Stan Denis ****** urmează să fie stabilită sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceia ce constituie 25 000,00 (douăzeci și cinci mii,00) lei.

Totodată, instanța aduce la cunoștința lui *Stan Denis ******, că, în baza art. 64, alin.(3¹) Cod Penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite

jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.”

Acțiunea civilă n-a fost înaintată și cheltuieli judiciare nu au fost suportate.

Corpurile delictive:

În continuare în conformitate cu art. 158 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, „corpuri delictive sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar.”

În conformitate cu art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, „în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delictive rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delictive, se remit persoanelor de la care au fost ridicate”.

Potrivit art. 106 Cod penal (1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate sau confiscarea acestora este imposibilă din orice alt motiv, se confiscă prioritar un alt bun cu valoare echivalentă, iar în lipsa acestuia, contravaloarea acestora.

(2) Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):

a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni;

Corpul delict: *o bancnotă cu nominalul de 200 lei, care a fost transmisă spre administrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale, instanța de judecată consideră necesar după intrarea sentinței în vigoare de supus confiscării speciale în folosul statului ca bun utilizat la săvârșirea infracțiunii.*

În speță, coroborând materialul probant administrat cu textul legal enunțat, instanța de judecată consideră că măsura confiscării a mijloacelor bănești utilizate și destinate pentru săvârșirea infracțiunii, nu este abuzivă și nu încalcă principiile constituționale, referitoare la proprietate, ci este o măsură de siguranță prevăzută de lege și aplicată în temeiul acesteia. Mai mult decât atât, instanța de judecată consideră oportun aplicarea confiscării speciale, în scopul

restabilirii echităţii sociale şi contracararea pe viitor a comiterii unor fapte similare de către inculpată sau de terţe persoane.

Astfel, în cazul unei confiscări de proprietăţi, echilibrul just dintre scop şi drepturi depinde de mulţi factori, inclusiv, de scopul urmărit şi de comportamentul făptuitorului. În cazul de faţă, reieşind din gradul de implicare a inculpatei în acţiunile comise, prin modul în care a fost concepută activitatea infracţională, cu folosirea mijlocului băneşti destinate să servească la realizarea laturii obiective a infracţiunilor incriminate.

Aspectele ce ţin de problematica confiscării bunurilor, ca instrument de combatere a criminalităţii, a generat o jurisprudenţă abundentă a Curţii Europene a Drepturilor Omului. Astfel, Curtea Europeană a examinat un spectru vast de cauze privind confiscarea, diferenţiind între confiscarea bunurilor care au constituit obiect al infracţiunii (objectum sceleris), în urma condamnării acuzaţilor (Agosi vs Marea Britanie, hotărârea din 24 octombrie 1986); confiscarea bunurilor care au constituit instrumentul infracţiunii (instrumentum sceleris), după condamnarea acuzaţilor (C.M. vs Franţa, decizia din 26 iunie 2001) sau confiscarea bunurilor aflate în posesia terţilor, după condamnarea acuzaţilor (Air Canada vs Marea Britanie, hotărârea din 5 mai 1995). În acelaşi timp, referitor la veniturile provenite dintr-o activitate criminală (productum sceleris), Curtea Europeană a examinat confiscarea care a urmat după condamnarea reclamantului (a se vedea Phillips vs Marea Britanie, hotărârea din 5 iulie 2001), precum şi cauze în care confiscarea a fost dispusă, independent de existenţa unei proceduri penale, pentru că patrimoniul reclamantilor era prezumat, ca fiind de origine ilicită (a se vedea Riela şi alţii vs Italia, decizia din 4 septembrie 2001; Arcuri şi alţii vs Italia, decizia din 5 iulie 2001; Raimondo vs Italia, hotărârea din 22 februarie 1994) sau, ca fiind utilizate pentru activităţi ilicite (Butler vs Marea Britanie, decizia din 27 iunie 2002).

La fel, instanţa de judecată consideră că confiscarea mijloacelor financiare utilizate la săvârşirea infracţiunilor nu va duce la încălcarea dreptului de proprietate consfinţit în Constituţia Republicii Moldova şi dreptul la protecţia proprietăţii în sensul art. 1 Protocolul nr. 1 la Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale.

Relevante speţei sunt şi cazurile CEDO Ismayilov contra Federaţiei Ruse din 06 noiembrie 2008; cauza CEDO Bendenoun vs France din 24 februarie 1994; cauza Silickienė v. Lituani, din 10 aprilie 2012.

Deci măsura confiscării nu reprezintă, în cauza de faţă, o ingerinţă nepermisă a statului în dreptul de proprietate, incompatibilă cu Convenţia, întrucât este prevăzută de lege, este necesară într-o societate democratică, tocmai prin prisma scopului pentru care a fost instituită – de garanţie şi de prevenire – fiind proporţională cu scopul urmărit.

Corpus delict: - un suport de informaţii de tip CD-R care se păstrează la materialele cauzei penale, instanţa de judecată consideră necesar după intrarea sentinţei în vigoare de păstrat la materialele dosarului penal pe tot termenul de păstrare a lui.

Conducându-se de prevederile art. 80¹ alin.(1) Cod penal şi art. 364¹; 384-385 şi 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,

C O N D A M N Ă

Stan Denis *****, născut la ***** , se recunoaşte vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal şi în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 80¹ alin.(1) Cod penal şi art. 364¹ Cod de procedură penală, se stabileşte acestuia pedeapsa sub formă

de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceia ce constituie 25 000,00 (douăzeci și cinci mii,00) lei.

Se explică lui **Stan Denis *******, că conform art. 64, alin.(3¹) Cod Penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Corpul delict: - o bancnotă cu nominalul de 200 lei, transmisă spre administrare **Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale**, instanța de judecată consideră necesar după intrarea sentinței în vigoare *de supus confiscării speciale în folosul statului ca bun utilizat la săvârșirea infracțiunii.*

Corpul delict: - un suport de informații de tip CD-R” - se păstrează la materialele cauzei penale, instanța de judecată consideră necesar după intrarea sentinței în vigoare de păstrat la materialele dosarului penal pe tot termenul de păstrare a lui.

Sentința poate fi contestată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani.

Sentința motivată, pronunțată și înmănată integral participanților la proces la data de 17 aprilie 2026.

**Președintele ședinței
judecător**

Sergiu Godorogea